

Láska zhrzená

Záviš

Zamiloval se pán s rukou v sádře ,
Do paní co na chleba se nadře,
Do paní co denně smývá černé nádobí,
Tučná výplata jí nezdobí.

Zamiloval se pán s bílou sádrrou,
Do paní co denně krouží s hadrou,
Do paní co denně vstává ráno před šestou,
Chtěl ji učinit svou nevěstou .

R: Vzal si týden dovolenou,
klekl před ní na kolenou,
paní ho však hadrem flákla,
až mu svíčka z nosu cákla.

Neotřesen nepříjemnou kůrou,
Nevzdával to onen pán s frakturou,
Čekal až se mu všechny rány zahojí,
Denně skučel ve svém pokoji.

Osmého dne vrzly dveře branky,
Otevřené šéfem centrální banky,
Známé banky generální byl to ředitel,
Pán který na ruce sádrrou měl.

R: Upravil si černou bradku,
Dal té paní návrh k sňatku,
Paní ho však hrncem vzala,
A život mu odebrala.

Zamiloval se pán s rukou v sádře,
Do paní co na chleba se nadře,
Do paní co nyní bručí v temném vězení,
A čeká na odvšivení,
Do paní co nyní bručí v temném vězení,
Což se velmi dlouho nezmění.